

Rome brengt het visioen tot stand - Nummer drie

De Verenigde Staten en het profetische visioen: een oproep tot diepgaande bijbelstudie en begrip

Jeff Pippenger
2024-07-14

In de vorige twee artikelen waarin de particuliere uitleg werd behandeld die beweert dat de Verenigde Staten getypeerd zijn door de „rovers van uw volk” die „het gezicht bevestigen” in Daniël hoofdstuk elf vers veertien, haalden wij een passage aan uit de pen van Ellen White, die luidde: „De leden van de gemeente zullen individueel worden beproefd en op de proef gesteld.” Dat proces van beproefing, toetsing en zifting, dat in Maleachi hoofdstuk drie wordt voorgesteld als de Bode van het Verbond die het zilver en het goud reinigt, is thans gaande. In Maleachi hoofdstuk drie wordt een loutering aangeduid.

En Hij zal zitten als een louteraar en reiniger van zilver; en Hij zal de zonen van Levi reinigen en hen zuiveren als goud en zilver, opdat zij de HEERE een offerande in gerechtigheid zullen brengen. Dan zal de offerande van Juda en Jeruzalem de HEERE aangenaam zijn, als in de dagen van ouds en als in de vroegere jaren. Maleachi 3:3, 4.

Zij die vasthouden aan het idee dat de Verenigde Staten het symbool zijn dat het visioen bevestigt, zijn niet in staat of niet bereid geweest te begrijpen dat de boodschap die in juli 2023 werd ontzegd, datgene is wat de kandidaten om tot de honderdvierenveertigduizend te behoren, loutert. In de synagoge te Kapernaüm werd de laatste loutering van de honderdvierenveertigduizend getypeerd.

‘Jezus zei hun onomwonden: “Er zijn sommigen onder u die niet geloven”; en Hij voegde eraan toe: “Daarom heb Ik u gezegd dat niemand tot Mij kan komen, tenzij het hem door Mijn Vader gegeven is.” Hij wenste dat zij zouden begrijpen dat, als zij niet tot Hem getrokken werden, dit was omdat hun harten niet openstonden voor de Heilige Geest. “Maar de natuurlijke mens neemt niet aan wat van de Geest van God is; want het is hem dwaasheid, en hij kan het niet verstaan, omdat het geestelijk onderscheiden wordt.” 1 Corinthians 2:14. Door het geloof aanschouwt de ziel de heerlijkheid van Jezus. Deze heerlijkheid blijft verborgen, totdat door de Heilige Geest het geloof in de ziel wordt ontstoken.

„Door de openbare bestraffing van hun ongeloof raakten deze discipelen nog verder van Jezus vervreemd. Zij waren ten zeerste misnoegd, en in de wens de Heiland te krenken en de boosaardigheid van de Farizeeën te bevredigen, keerden zij Hem de rug toe en verlieten Hem met verachting. Zij hadden hun keuze gemaakt,—zij hadden de vorm zonder de geest, de bolster zonder de kern genomen. Hun beslissing werd daarna nooit meer herroepen; want zij wandelden niet meer met Jezus.

“‘Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen.’ Mattheüs 3:12. Dit was een van de tijden van reiniging. Door de woorden van de waarheid werd het kaf van de tarwe gescheiden. Omdat zij te ijdel en eigengerechtig waren om bestraffing aan te nemen, te wereldsgezind om een leven van nederigheid te aanvaarden, keerden velen zich van Jezus af. Velen doen nog steeds hetzelfde. Zielen worden heden ten dage beproefd, zoals die discipelen in de synagoge te Kapernaüm beproefd werden. Wanneer de waarheid tot het hart doordringt, zien zij dat hun leven niet in overeenstemming is met de wil van God. Zij zien de noodzaak van een algehele verandering in henzelf; maar zij zijn niet bereid het werk van zelfverloochening op zich te nemen. Daarom worden zij toornig wanneer hun zonden aan het licht gebracht worden. Zij gaan geërgerd weg, evenals de discipelen Jezus verlieten, morrend: ‘Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?’” De Wens der Eeuwen, 392.

Door „woorden der waarheid” werden het goud en het zilver voorgesteld uit Maleachi’s illustratie van de uiteindelijke tempelreiniging van de honderdvierenveertigduizend.

Zie, Ik zal Mijn bode zenden, en hij zal de weg voor Mij bereiden; en de Heere, Die gij zoekt, zal plotseling tot Zijn tempel komen, namelijk de Bode des verbonds, in Wie gij behagen schept; zie, Hij zal komen, zegt de HEERE der heirscharen. Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? en wie zal staande blijven, wanneer Hij verschijnt? want Hij is als het vuur van een smelter, en als het loog van de blekers. Maleachi 3:1, 2.

Alle profeten, met inbegrip van Maleachi, duiden de laatste dagen aan. In het eerste van deze artikelen verwezen wij naar *The 1888 Materials*, blz. 403, waar ons wordt meegedeeld: “Hij die tevreden rust in zijn eigen tegenwoordige onvolmaakte kennis van de Schriften, in de gedachte dat dit voldoende is voor zijn zaligheid, rust in een noodlottige misleiding. Er zijn velen die niet grondig zijn toegerust met Schriftuurlijke bewijsgronden, zodat zij in staat zouden zijn dwaling te onderscheiden en alle overlevering en bijgeloof te veroordelen dat als waarheid is opgedrongen.” Degenen die in hetzelfde gedeelte worden aangeduid, “zijn geen ernstige Bijbelonderzoekers,” die de “Schriftgedeelten” waarin “verschillen van mening” bestaan, “niet doelgericht hebben bestudeerd.” Tot hen die worden aangesproken, wordt gezegd dat zij “de Bijbel niet lezen [om] zich het merg en de vettingheid voor hun eigen ziel toe te eigenen. Zij gevoelen niet dat het de stem van God is die tot hen spreekt. Maar, indien wij de weg der zaligheid willen verstaan, indien wij de stralen van de Zon der gerechtigheid willen zien,” dan “moeten zij de Schriften met een doel bestuderen.”

Het eerste artikel stelde vast dat een van de onderdelen van hun misleidende profetische model de passage uit *The Great Controversy* is, waarin wordt opgetekend: “Romanism in the Old World and apostate Protestantism in the New will pursue a similar course toward those who honor all the divine precepts.” *The Great Controversy*, 615. Hun particuliere uitleg beweert dat deze zin “Romanism” aanduidt als geschiedenis uit het verleden en “apostate Protestantism” als de moderne wereld. Nadat door het grammaticale bewijs was aangetoond dat de toepassing die zij aan deze zin geven aan de juiste betekenis is onttrokken, hebben zij geen publieke herroeping van de valse toepassing gegeven. Integendeel, zij gebruikten juist diezelfde passage om hun volgende

Zoom-bijeenkomst aan te kondigen. Toch wordt ons meegedeeld dat “We ought to impress upon all the necessity of inquiring diligently into divine truth, that they may know that they do know what is truth.” Er werd geen enkele poging gedaan om de valse bewering in te trekken, hetgeen klaarblijkelijk bewijs is dat degenen die deze valse toepassing bevorderen niet “inquiring diligently” om te “know what is truth.”

Vanaf het begin van deze controverse hebben wij haar benaderd alsof zij meer was dan slechts een meningsverschil tussen waarheid en dwaling over de vraag wie de geweldenaars van uw volk vertegenwoordigen, en ik handhaaf dat standpunt nog steeds. De artikelen over het boek Daniël waren tegen nummer tweehonderd op een punt gekomen waarop de betekenis van Daniël elf, verzen dertien tot vijftien, grondig was uiteengezet. De verzen stellen de geschiedenis voor vanaf 1989 tot aan de spoedig komende zondagwet die in vers veertig van Daniël elf aanwezig is.

Wij hebben die geschiedenis aangeduid als de verborgen geschiedenis van vers veertig. Wij hebben eveneens vastgesteld dat, wanneer zuster White verklaart dat „het boek dat verzegeld was, niet de Openbaring is, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen”, de verborgen geschiedenis van Daniël hoofdstuk elf vers veertig „dat gedeelte van de profetie van Daniël” is. Verzen dertien tot en met vijftien vertegenwoordigen de profetische waarheid die in de laatste dagen wordt ontzegeld. Die drie verzen worden daarom eveneens voorgesteld als zowel de „Openbaring van Jezus Christus” als de „Zeven Donderslagen” in het boek Openbaring, dat juist vóór het einde van de genadetijd wordt ontzegeld. Wanneer zuster White verwijst naar dat „gedeelte van het boek Daniël”, luidt de passage waarin die uitspraak voorkomt:

“Laat niemand denken dat, omdat hij de betekenis van niet elk symbool in de Openbaring kan verklaren, het voor hem nutteloos is dit boek te onderzoeken in een poging de betekenis te leren kennen van de waarheid die het bevat. Hij die deze verborgenheden aan Johannes openbaarde, zal aan de ijverige zoeker naar waarheid een voorproef van de hemelse dingen geven. Zij wier harten openstaan voor de aanneming van de waarheid, zullen in staat worden gesteld de lessen ervan te begrijpen, en hun zal de zegen worden geschonken die beloofd is aan hen die ‘de woorden dezer profetie horen, en bewaren hetgeen daarin geschreven staat.’”

“In de Openbaring komen alle boeken van de Bijbel samen en vinden zij hun voltooiing. Hier is de aanvulling op het boek Daniël. Het ene is een profetie; het andere een openbaring. Het boek dat verzegeld was, is niet de Openbaring, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De engel gebod: ‘Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde.’ Daniël 12:4.” Acts of the Apostles, 584, 585.

Het woord „aanvulling” betekent tot volmaaktheid brengen. Het gedeelte van het boek Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen, dat in de tijd van het einde wordt ontzegeld, wordt volmaakt gemaakt wanneer het, „regel op regel”, wordt samengevoegd met de „Openbaring van Jezus Christus” en „de Zeven Donderslagen”. Deze drie voorstellingen vormen de boodschap die wordt ontzegeld en vertegenwoordigen daarom de „woorden der waarheid” die worden gebruikt om de honderd vierenveertigduizend te „louteren” in de laatste tempelreiniging van Maleachi, zoals

voorgesteld in de verzen dertien tot en met vijftien van Daniël elf. Het vers in het midden is het vers waarin de huidige controverse wordt voorgesteld, en vertegenwoordigt als zodanig dezelfde controverse die de Millerieten in hun profetische geschiedenis confronteerde.

Te beweren dat de „rovers van uw volk” in vers veertien de Verenigde Staten zijn, is een volmaakte parallel met de protestanten uit de Milleritische geschiedenis die beweerden dat de rovers Antiochus Epiphanes voorstelden. De controverse zal het schuim van het goud en zilver afzuiveren, maar het belangrijkere punt is dat de controverse ertoe heeft mogen leiden dat degenen die worden voorgesteld door de Levieten van Maleachi hoofdstuk drie, Gods profetische Woord dieper bestuderen dan ooit tevoren. De „Vuilnisborstelman” uit de droom van William Miller veegt nu de valse munten en juwelen de kamer uit, vooruitlopend op Zijn werk om de echte juwelen weer samen te voegen in een volmaakte orde die tienmaal helderder straalt dan de zon.

Het werd toegelaten dat de controverse plaatsvond om juist dat werk te volbrengen, want ons is meegedeeld dat: „God zal Zijn volk opwekken; indien andere middelen falen, zullen ketterijen onder hen binnendringen, die hen zullen ziften en het kaf van de tarwe scheiden. De Heer roept allen die Zijn woord geloven op om uit de slaap te ontwaken. Kostbaar licht is gekomen, passend voor deze tijd. Het is Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die ons rechtstreeks bedreigen. Dit licht behoort ons te leiden tot een ijverige bestudering van de Schriften en een uiterst kritische toetsing van de standpunten die wij innemen. God wil dat alle aspecten en stellingen van de waarheid grondig en volhardend worden onderzocht, met gebed en vasten. Gelovigen mogen niet rusten in veronderstellingen en vaag omliggende denkbepelden over wat de waarheid uitmaakt.”

De „ketterijen” die Hij toestaat en gebruikt om Zijn slapende heiligen wakker te schudden, zijn „oude controversen.”

„In geschiedenis en profetie schildert het Woord van God de langdurige strijd tussen waarheid en dwaling. Die strijd is nog steeds gaande. Wat geweest is, zal zich herhalen. Oude geschillen zullen opnieuw opleven, en voortdurend zullen nieuwe theorieën opkomen. Maar Gods volk, dat in zijn geloof en in de vervulling van de profetie een rol heeft gespeeld in de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel, weet waar het staat. Het heeft een ervaring die kostbaarder is dan fijn goud. Het moet vaststaan als een rots en het begin van zijn vrijmoedigheid standvastig vasthouden tot het einde.” Selected Message, boek 2, 109.

Het geschil over de „geweldenaars van uw volk” is een oud geschil uit de Milleritische geschiedenis, hetgeen het „begin van hun vertrouwen” is, dat hun wordt gezegd „standvastig tot het einde” vast te houden. Het „begin van” het „vertrouwen” van de honderdvierenveertigduizend zijn de fundamentele waarheden die worden voorgesteld op de pionierskaarten van 1843 en 1850.

„De vijand tracht de gedachten van onze broeders en zusters af te leiden van het werk om een volk voor te bereiden om in deze laatste dagen stand te houden. Zijn drogredenen zijn erop gericht de gedachten af te wenden van de gevaren en plichten van het uur. Zij achten het licht dat Christus uit de hemel kwam om Johannes voor Zijn volk te geven, als niets. Zij leren dat de taferelen die vlak voor ons liggen niet belangrijk genoeg zijn om bijzondere aandacht te ontvangen. Zij stellen de waarheid van hemelse oorsprong buiten werking en beroven het volk

van God van hun vroegere ervaring, en geven hun daarvoor in de plaats een valse wetenschap.”

„Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, en wandelt daarin.”

“Laat niemand trachten de fundamenten van ons geloof weg te rukken,—de fundamenten die bij het begin van ons werk zijn gelegd, door biddende studie van het Woord en door openbaring. Op deze fundamenten hebben wij gedurende de laatste vijftig jaar voortgebouwd. Mensen menen misschien dat zij een nieuwe weg hebben gevonden en dat zij een sterker fundament kunnen leggen dan dat wat gelegd is. Maar dit is een grote misleiding. Niemand kan een ander fundament leggen dan dat wat gelegd is.

In het verleden hebben velen zich gezet aan het bouwen van een nieuw geloof, aan het vestigen van nieuwe beginselen. Maar hoe lang hield hun bouwwerk stand?—Het stortte spoedig in; want het was niet gegrond op de Rots.

“Moesten de eerste discipelen niet de uitspraken van mensen tegemoet treden? Moesten zij niet luisteren naar valse theorieën, en dan, nadat zij alles gedaan hadden, standvastig blijven staan en zeggen: ‘Niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is?’”

“Zo behoren wij het beginsel van onze vrijmoedigheid vast te houden tot het einde. Woorden van kracht zijn door God en door Christus tot dit volk gezonden, die het punt voor punt uit de wereld hebben uitgeleid in het heldere licht van de tegenwoordige waarheid. Met lippen aangeraakt door heilig vuur hebben Gods dienstknechten de boodschap verkondigd. De goddelijke uitspraak heeft haar zegel gezet op de echtheid van de verkondigde waarheid.”
Review and Herald, 3 maart 1904.

Jeremia's “oude paden” zijn de “fundamenten die aan het begin van ons werk werden gelegd.” Die waarheden waren gegrondvest “op de Rots”, en in de Milleritische geschiedenis waren die fundamentele waarheden de boodschap van de “tegenwoordige waarheid” die in 1842, 1843 en 1844 werd verkondigd.

“Moge God u helpen de woorden die ik gesproken heb te aanvaarden. Laten zij die als Gods wachters op de muren van Sion staan, mannen zijn die de gevaren vóór het volk kunnen zien,—mannen die onderscheid kunnen maken tussen waarheid en dwaling, gerechtigheid en ongerechtigheid.

„De waarschuwing is gekomen: Er mag niets worden toegelaten dat het fundament van het geloof zal verstoren waarop wij hebben gebouwd sinds de boodschap kwam in 1842, 1843 en 1844. Ik stond in deze boodschap, en sindsdien heb ik voor de wereld gestaan, trouw aan het licht dat God ons heeft gegeven. Het ligt niet in ons voornemen onze voeten weg te nemen van het platform waarop zij werden geplaatst, terwijl wij dag aan dag de Heere zochten met ernstig gebed, zoekend naar licht. Denkt u dat ik het licht zou kunnen prijsgeven dat God mij heeft gegeven? Het moet zijn als de Rots der eeuwen. Het heeft mij geleid sinds het mij werd gegeven. Broeders en zusters, God leeft en regeert en werkt heden. Zijn hand is aan het rad, en in zijn voorzienigheid doet Hij het rad draaien overeenkomstig zijn eigen wil. Laten mensen zich niet vasthechten aan documenten, door te zeggen wat zij wel zullen doen en wat zij niet

zullen doen. Laten zij zich vasthechten aan de Heere, de God des hemels. Dan zal het licht van de hemel in de zielstempel schijnen, en wij zullen het heil Gods zien.” Review and Herald, 14 april 1903.

De boodschap die werd verkondigd „in 1842, 1843 en 1844” is de boodschap die wordt voorgesteld op de pionierskaart van 1843. In mei 1842 werden driehonderd 1843-kaarten gedrukt. Ellen White en alle pioniers hebben getuigd dat de kaart een vervulling was van het bevel in Habakuk hoofdstuk twee om het gezicht op te schrijven en duidelijk op tafelen te stellen. In juist die geschiedenis waren er driehonderd Milleritische predikers, en historici van de ZDA getuigen van het feit dat zij allen de kaart van 1843 gebruikten.

Wat zou iemand ertoe brengen te beweren dat de pioniersidentificatie van Rome als de rovers van uw volk, zoals op de kaart weergegeven, onjuist is? Wat zou iemand ertoe brengen die bewering te aanvaarden? En toch, wat bezielt degenen onder ons die beweren het pioniersbegrip te aanvaarden dat Rome door de uitdrukking „rovers van uw volk” wordt gesymboliseerd, en in werkelijkheid dat begrip toch niet zelf kunnen verdedigen?

In het eerste artikel hebben wij de volgende passage aangehaald:

“Hoe ver de verstandelijke ontwikkeling van de mens ook gevorderd moge zijn, laat hij geen ogenblik denken dat er geen behoefte is aan een grondig en voortdurend onderzoek van de Schriften om groter licht te verkrijgen. Als volk zijn wij geroepen om ieder afzonderlijk studenten der profetie te zijn. Wij moeten met ernst waken, opdat wij iedere lichtstraal mogen onderscheiden die God ons zal voorhouden.” Testimonies, deel 5, 708.

Ik stel dat het „licht dat God” ons thans „voorhoudt” hierin bestaat dat wij niet ten volle ontwaakt zijn tot onze verantwoordelijkheid om persoonlijk de eerste vijftien verzen van Daniël elf te verstaan, en dat wij niet hebben begrepen dat de verzen dertien tot en met vijftien van datzelfde hoofdstuk de waarheden voorstellen waardoor de uiteindelijke zuivering en verzegeling van de honderd vierenveertigduizend wordt volbracht. Indien er in juist deze geschiedenis geen ketterijen waren binnengebracht, zou dat het bewijs leveren dat wij volkomen waakzaam zijn. Maar deze controverse bewijst het tegendeel.

“Het feit dat er onder Gods volk geen controverse of beroering bestaat, dient niet te worden beschouwd als afdoend bewijs dat zij vasthouden aan de gezonde leer. Er is reden te vrezen dat zij wellicht geen duidelijk onderscheid maken tussen waarheid en dwaling. Wanneer er door onderzoek van de Schriften geen nieuwe vragen worden opgeworpen, wanneer er geen meningsverschil ontstaat dat mensen ertoe zal brengen zelf in de Bijbel te onderzoeken om zich ervan te vergewissen dat zij de waarheid bezitten, zullen er velen zijn die nu, evenals in oude tijden, vasthouden aan overlevering en aanbidden wat zij niet kennen....”

„God zal Zijn volk opwekken; indien andere middelen falen, zullen er ketterijen in hun midden binnendringen, die hen zullen ziften en het kaf van de tarwe scheiden. De Heere roept allen die Zijn woord geloven op om uit de slaap te ontwaken. Kostbaar licht is gekomen, passend voor deze tijd. Het is Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die zich vlak vóór ons bevinden. Dit licht behoort ons te leiden tot een ijverige studie van de Schriften en tot een uiterst nauwgezet

onderzoek van de standpunten die wij innemen. God wil dat alle aspecten en stellingen van de waarheid grondig en volhardend worden onderzocht, met gebed en vasten. Gelovigen mogen niet rusten in veronderstellingen en vaag omlinjnde opvattingen over wat waarheid uitmaakt. Hun geloof moet vast gegrond zijn op het woord van God, opdat zij, wanneer de tijd van beproeving zal komen en zij voor raden worden gebracht om rekenschap af te leggen van hun geloof, in staat zullen zijn rekenschap te geven van de hoop die in hen is, met zachtmoedigheid en vreze.

„Breng in beweging, breng in beweging, breng in beweging. De onderwerpen die wij aan de wereld voorhouden, moeten voor ons een levende werkelijkheid zijn. Het is van belang dat wij, wanneer wij de leerstellingen verdedigen die wij als fundamentele geloofsartikelen beschouwen, ons nooit veroorloven argumenten te gebruiken die niet volkomen deugdelijk zijn.” Testimonies, volume 5, 708.

Naarmate wij in deze beschouwing over de rovers van Gods volk verdergaan, zullen wij aantonen dat het geschil over vers veertien van Daniël elf tussen de protestanten en de Millerieten identiek is aan het geschil tussen de nieuwe en particuliere uitleg dat de Verenigde Staten, en niet Rome, het gezicht bevestigen. Het standpunt dat The Great Controversy de uitdrukking „oude wereld” gebruikt om de geschiedenis van het verleden aan te duiden, is een „veronderstelling en vaag omlinjnd denkbeeld” en vormt een illustratie van een „redenering die niet geheel deugdelijk is.”

Degenen die deze passage hebben gebruikt ter ondersteuning van hun veronderstelling dat de Millerieten zich vergisten door Rome aan te wijzen als de rovers van uw volk, behoren aan hun christelijke verplichting te voldoen en hun bewering publiekelijk in te trekken, want zij is grammaticaal en historisch onhoudbaar. Voor hen die aan de zijlijn van deze controverse zitten, geldt dat u verantwoordelijk bent om het woord der waarheid recht te snijden, want u bent geroepen om iemand te zijn die een student van de profetie is, niet een volgeling van het denkbeeld van een mens.

Mensen verdraaien de Schriften tot hun eigen verderf.

En acht de lankmoedigheid van onze Heere als zaligheid; gelijk ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft; gelijk ook in al zijn brieven, wanneer hij daarin over deze dingen spreekt; waarin sommige zaken moeilijk te verstaan zijn, die de ongeleerde en onstandvastige mensen verdraaien, gelijk zij ook de overige Schriften verdraaien, tot hun eigen verderf. Gij dan, geliefden, daar gij dit van tevoren weet, weest op uw hoede, opdat ook gij niet, door de dwaling van de goddelozen meegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid. Maar groeit op in genade en in de kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot in eeuwigheid. Amen. 2 Petrus 3:15–18.

Petrus verklaart dat het de „ongeleerden en onstandvastigen” zijn die de Schriften „verdraaien” „tot hun eigen verderf”. In overeenstemming met dat feit zijn de herhaalde waarschuwingen van Zuster White aan ons om zelf te studeren. Indien wij onze verantwoordelijkheid om studenten der profetie te zijn niet vervullen, bepalen wij ons eigen verderf.

Het zijn de rovers van uw volk die het visioen bevestigen, en Salomo stelt vast dat waar geen visioen is, het volk te gronde gaat.

Waar geen visioen is, raakt het volk losbandig; maar welgelukzalig is hij die de wet onderhoudt. Spreuken 29:18.

Een van de definities van „omkomen” is naakt gemaakt te worden. Waar er een onjuist begrip van het gezicht is, berust dat op het feit dat het symbool dat het gezicht vaststelt niet wordt begrepen, of verkeerd wordt begrepen. Tot degenen te behoren die in Salomo's waarschuwing omkomen, betekent zich de naaktheid op de hals te halen die wordt voorgesteld door de Laodicenzen, die bij de spoedig komende zondagswet uit de mond van de Heere worden uitgespuwd. Waarom zouden wij een opvatting aanvaarden die de duidelijke betekenis van Zuster White's opmerkingen over de oude en de nieuwe wereld verkeerd voorstelt, en die de Milleritische identificatie verwerpt dat het Rome is dat het gezicht vaststelt, hetgeen rechtstreeks werd voorgesteld op de kaart van 1843, die de fundamentele waarheden van het adventisme vertegenwoordigt, en die Christus is, de Rots der eeuwen, die in alle heilige uitbeelding van de fundamenten wordt voorgesteld?

‘Maar ieder gebouw dat op een ander fundament dan Gods woord wordt opgericht, zal vallen. Hij die, evenals de Joden in Christus' dagen, bouwt op het fundament van menselijke denkbeelden en opvattingen, van vormen en plechtigheden naar menselijke vinding, of op enigerlei werken die hij kan verrichten onafhankelijk van de genade van Christus, richt het bouwwerk van zijn karakter op het drijfzand. De hevige stormen van verzoeking zullen het zanderige fundament wegvagen en zijn huis als een wrak achterlaten aan de kusten van de tijd.’

“‘Daarom, zo zegt de Heere HEERE, ... Ook zal Ik het gericht stellen naar het richtsnoer, en de gerechtigheid naar het paslood; en de hagel zal de toevlucht der leugen wegvagen, en de wateren zullen de schuilplaats overstromen.’ Jesaja 28:16, 17.

‘Maar heden pleit de barmhartigheid met de zondaar. ‘Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze; maar daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft: bekeert u, bekeert u van uw boze wegen; want waarom zoudt gij sterven?’ Ezechiël 33:11. De stem die heden tot de onboetvaardigen spreekt, is de stem van Hem die in zielsangst uitriep, toen Hij de stad van Zijn liefde aanschouwde: ‘Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de profeten doodt en stenigt wie tot u gezonden zijn! Hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels bijeenbrengt, maar gij hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt aan u overgelaten, woest.’ Lukas 13:34, 35, R.V. In Jeruzalem zag Jezus een symbool van de wereld die Zijn genade had verworpen en veracht. Hij weende, o hardnekkig hart, om u! Zelfs toen Jezus' tranen op de berg werden gestort, had Jeruzalem zich nog kunnen bekeren en aan haar noodlot ontkomen. Nog een korte tijd wachtte de gave des hemels nog op haar aanvaarding. Zo spreekt Christus ook nu nog tot u, o hart, in tonen van liefde: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal tot hem inkomen en met hem avondmaal houden, en hij met Mij.’ ‘Zie, nú is het de welaangename tijd, zie, nú is het de dag der zaligheid.’ Openbaring 3:20; 2 Korinthe 6:2.

“Gij die uw hoop op uzelf stelt, bouwt op het zand. Maar het is nog niet te laat om aan de naderende ondergang te ontkomen. Voordat de storm losbarst, vlucht tot het vaste fundament. ‘Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefden steen, een kostelijken hoeksteen, van een vast fundament; wie gelooft, zal niet haasten.’ ‘Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God, en niemand meer.’ ‘Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid.’ ‘Gij zult niet beschaamd noch beschaamd gemaakt worden, tot in alle eeuwigheid.’ Jesaja 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.” Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, 150–152.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.